

בשלמא לרבי נחמיה היינו דכתיב הן היום הקריבו. כלומר קרבן זה לחובת היום קרבן וקדשי דורות הוא ואכלתי חטאת היום בתמיה *לא שמענו אלא בשל שעה אלא לרבנן דאמרי שמה לא שמענו אלא בזילה קאמר ליה מאי (ט) היא דקאמר ליה הן היום הקריבו הכי קאמר ליה אמרתי לי דילמא באגיטת אקריבתיא וכו' הן בני הדיוטות היום הקריבו שום קרבן אפי' הקריבתי אחס ו' היא גירסתא דרבי יוחנן ופירושו והשאל ליה זה למ"ד מפני אגיטת נשרפה היא הן היום בניחוחא ולמ"ד מפני שומתא היא בתמיה וקשה לעיל ברש"י פ"ב (דף טז.) משמע אפי' אכלתא וגררתי דגרסינן נמי בזה פירכא בתרייתא בשלמא לרבנן היינו דכתיב הן היום כמו בקמייתא ובתרייתא פירך לרבי נחמיה מדכתיב היום כדמפרש בקונט' בקמייתא ומשני הכי קאמר וכי הן הן הקריבו אפי' הקריבתי כל הקרבנות שקריבו היום: **ההוא** בצרכה הוא דכתיב. שברכו הקב"ה שיהיה כהן ומיד היה יכול להיות כהן אלא שמתלה לרין להבטיח ולמנוחו בתביתין כדון הדיוטות הממחנכים בתביתין כדלמיתין בסוף התלכת (מנחות דף טז.) אבל שמה לא נגררו לו כל ישראל בצוהיה שעה מפני שהיו נשאו שבת עד ששם שלום בין הכהנים בימי יהושע ואז נגררו לו והלביטוהו [ומשחיהו] וחננוהו בתביתין: **ואידך** נמי הכתיב וישמע פתחם הבהן יהוה ליהם ורעו אחרייו. פי' מימי משה נתכנס וכששם שלום נתמיהם ליקרא להן ולייתם ורעו בתביתין כהונה ליהם כהנים גדולים שכן מליט בדברי הימים (א' ה') שלא היו כהנים גדולים אלא מפנחם ובספרי מפיך ליה מלת כריית שלום שנתנו ממנו שמונים כהנים בבית ראשון ושלא מאות בבית שני וכולם נמנו בספרי: אהרן

זל שמה ל

הגרות הב"ח
(א) גב' שער זה שער על משכן החטאת ו' חטאת יום שפיר דרש משע ז' שער של ר"ח: (ב) ושי' דים אלא וכו' מתי היא דקאמר: (ג) דר' קאמר: (ד) דר' קאמר: (ה) דר' קאמר: (ו) דר' קאמר: (ז) דר' קאמר: (ח) דר' קאמר: (ט) דר' קאמר: (י) דר' קאמר:

כ"ה כ"ט

[פ] זה כולו כנס' יומא דף ט ע"ה חסוד' ור"י ולא שמה

[ג] ג' יום' יומא ט"ד ור"ה וכו' שמתקין כהן ספרי נוסחה אחרת

נומאס באונס. שרף להשחית על הלילה ולאכול כולן יחד ונמאסא באונס: **בשלמא לרבנן**. דאמרי אחד קדשי שעה ואחד קדשי דורות לילה הותר להן ולא יום יג' עד הלילה היו רוצין להשחית היינו דכתיב ואכלתי חטאת היום אני ואוכל היום חטאת שמה לא תערה אור שמעתי אלא בזילה: **אלא לרבי נחמיה**. דאמר מה שהותר להם הותר אפי' ביום כגון קדשי שעה ומה שנאסר נאסר אף בזילה: **מאי ואכלתי חטאת היום**. בזילה נמי קדשי דורות או אסורי דהאמר מפני אגיטת נשרפה ולא המטיט עד הערב ויאלכזה אלמא קסבר אגיטת לילה דאורייתא והכי אמר לקמן: **מאי היום חובת היום**. כלומר קדשי דורות שכן חובת היום של ר"ח חיה אומר לי לאכול אונן והיינו חטאת היום לי לאכול אונן חטאת היום: **בשלמא לרבי נחמיה היינו דכתיב הן היום הקריבו**. כלומר קרבן זה לחובת היום קרבן וקדשי דורות הוא יג' ואפי' אוכלן אונן בתמיה שמה לא שמענו אלא בשל שעה: **אלא לרבנן**. דאמרי שמה לא שמענו אלא בזילה קאמר ליה מאי (ב) היא דקאמר ליה הן היום הקריבו: **הכי קאמר ליה**. אמרתי לי דילמא באגיטת אקריבתיא וכו' הן בני הדיוטות היום הקריבו שום קרבן אפי' הקריבתי אח כול: **שפיר נאסון**. שאותו היום היה ראשון להקרבת נשאים דמיתו בסדר עולם כג"ל בצורר החמלו המלואים וכל שבטת הימים היה משה מעמיד המשכן ומקריב את קרבנותיו ככל דקר ובקר [ת] ופרקו ובשמיני העמידו ולא פירקו והוא ראש חודש ניסן ואותו היום נעל עשר עטרות וכו': **חטאת שמיני**. שבה חובה לשעה דכתיב קחו שער עושים לחטאת: **שמי דרישות**. דרישה לגשפיות דרישה למנוחות למה מונחות למתין לערב ולא נאכלו ביום: ואפי' יודע אנון סיא. תנא דמתיבתא הוא דקמיהדר למילתיה: **מאי אומר זה שפיר ר"ח**. שמכפר על עומאסתמקדשו וקדשו כדלמא בשבועות (דף ק"ג.) **שפיר קא"ל**. לעיל קאי כה' דלמחין לר' נחמיה היה להן לשלשן שפיר: **קסבר (ג) לילה דאורייתא**. ומהכא ליל דמוסקרלה אופי כלה לילך מפני אגיטת נשרפה ומדלא אכלה לערב נפקא ליה אגיטת לילה דאורייתא ור' יהודה לדורות אית ליה אגיטת לילה דאורייתא אבל לאותו היום הותרה דריש היום אני היום אסור ולילה מותר כו': **ביום כהונת עולם**. תחת אשר קהל אלמא מכאן ואלין הוא: **ששם שלום בין השבטים**. בימי יהושע בשבת בני גד ובני ראובן שבו את המזבח בעבר הירדן ובקשו שאר שבטים לעלות עליהם ללבוש ותלו את פתחם לזכר עמיהם: **וישמע פתחם הבהן יהוה ליהם ורעו אחרייו**. פי' מימי משה נתכנס וכששם שלום נתמיהם ליקרא להן ולייתם ורעו בתביתין כהונה ליהם כהנים גדולים שכן מליט בדברי הימים (א' ה') שלא היו כהנים גדולים אלא מפנחם ובספרי מפיך ליה מלת כריית שלום שנתנו ממנו שמונים כהנים בבית ראשון ושלא מאות בבית שני וכולם נמנו בספרי: אהרן

זל הן דקאמר ז"ק

לפני ק

גליון הש"ס
בב' משע רבית כה"ס
ע"י דף יד ע"ה חסוד' כה"ס

שבת טו.

לקמן ק"ג.

בפתח הסוד קרא סתם כתיבא ספ"ד וחת"כ פ"ה בצרכה כתיב כרבו כו' כ"ל ז"ק

(ה) נראה דל"ל ותינוט ואפי' אוכלן אונן ויחיה שמה נמח. (ב) דהא לא אשכחן ור' [כד] שיריה תורים שהיו: [כח] ושוק נותב כתיבא: [טו] בבשה ואין לך: [טז] הן היום הקריבו:

מבול יום פרק שנים עשר זבחים

קב

עין משפט
נר מצוה

ואין זר רואה את הנגעים - דכתיב (ויקרא יג) והוצא אל אהרן וגו' **ואין קרוב רואה את הנגעים** - כדמצינו בסנהדרין (דף לה:) כל ריבז וכל נגע מה ריבזים שלא בקרובים אף נגעים שלא בקרובים : **היה אוליבט יפירם** - זיום שהוקם המשקן קאי בסדר עולם : **בנס פגן** - אלעזר : **בן בנס** - פתחם תורה אור

אהרן קרוב הוא ואין קרוב רואה את הנגעים - פלוגתא היא במסכת נגעים פ"ב (מ"ה) דתנן כל הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עלמו ר"מ ואמר אף לא נגעי קרוביו [ו] והלא בריתא דרבא כרבי מאיר וטעמא דרבי מאיר כדמפרש בחדא דיני ממוטת מקיש ריבזים לנגעים מה נגעים זיום אף ריבזים זיום ומה ריבזים שלא בקרובים אף נגעים שלא בקרובים ורבנן לא מקשי דסבדי דיני ממוטות זילינה : **אני** מסגייהאני חולטה אני פוטרה : בספרי תניא אמר אהרן נמאלת מפסד לחוחטו [ו] שאיני יכול להסגייה ולא למאלת ולא לטהרה [ו] לפי דכריו למדע שהיה אהרן דורש אין אדם רואה בנגעי קרובו ותימה כמה היה מפסודה הא [ו] דאין אדם רואה את הנגעים כל שכן שהיתה טהורה : בעל

לא א מיי' פ"ס מטלי
קמחתי זריתו ה' :
לב ב מיי' שס סולסו א
ופסק דקרוב רואה :
[סנהדרין ג:]
ז' ונגעים לריבזים ז'פ

משוח מלמטה כדלשכתן במדין ארסם וזאת פתחם בן אלעזר הסכן לזבא והוא המדבר אל העם שמע ישראל ארסם קרובים הזים למלמטה על ארובים : **אסיה** - נחשן : **כנעני** - אס משה כהן היה : **נאמר בו רושם** - סימן מה של חרון היה שס פעמים הכאה פעמים נופה פעמים קלה וגירוף כגון (שמואל א ב) ויחר אף שאול כתיב בתרייה בן נעות המדודת ויחר אף אליהוא (חזון ג) לא רבים ייחמו (ש) ויחר אף יעקב ברחל התחת אלהים (בראשית ג) לשון כניפה הא : **סלף אהרן אפיך** - שהיה ראוי להיות לוי ידעתי כי דבר ידבר הוא ומשם זכה לכהונה : **לא נתכסן משה** - ולא פסקו לו כהונה מעולם : **ויש אומרים** - לא פסקה כהונה אלא מחרש זבל הוא כל ימיו כהן היה ורב דלמחר כש אומרים : **בניו יקרלו על שבת סנוי** - זבל הוא כהן : **וכי סימא [ו] לדורות סוף דכתיב** - [למחר זמן נכתב כשהיו מייחסים את הכהונה ואת הגויה ולהכי נקט בניו יקרלו דלא הוה ליה לתימר משה יקרלו על שבטשמוי' וירושם והכתיב ויציא (משה) מעם פרעה בתרי אף ולא א"ל ולא מידי אמר ר"ל סמרו ויציא ומי אמר ר"ל הכי והכתיב ונצבת לקראתו על שפת היאור ואמר ר"ל [ו] מלך הוא והסביר לו פנים ורבי יוחנן אמר רשע הוא והעניו פניך בו איפוך *א"ר ינאי לעולם תהא אימת מלכות עליך דכתיב וירדו כל עבדיך אלה אילו ואילו לדרייה לא קאמר ליה רבי יוחנן יאמר מהכא ויד' ה' היתה אל אליהו וישנם מחניו וירץ לפני אחאב אמר עולא בקש משה מלכות ולא נתנו לו דכתיב אל תקרב הלום ואין הלום אלא מלכות שנאמר מי אנכי ה' אלהים [ו] [וגו'] כי הביאתני עד הלום מתיב למחר וגו' ותע"ז רמסקא הכי הוסיב : דכתיב (שמות יג) ויקרא למשה ולהרן לילה ויחמר קומו וגו' וירץ לפני ויחמר קומו וגו' : **אחאב** - אחאב רוכב והוא רץ לפניו שיהיה אחאב יחידי ולאו אורח ארעא : **מי אנכי** - דוד אמרה : **שאני שאול דאפי' בנויה לא קאים** *כדר אלעזר אמר רבי חנינא ו' שעשה שפוסקים גדולה לאדם פוסקים לו ולורעו עד סוף כל הדורות שנאמר לא יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים לכסא וגו' ואם הגים דעתו הקב"ה משפילו שנאמר ואם אסורים בזקים ילכדון בחבלי עוני : בעלי מומין בין בעלי מומין כו' : מנא ה"מ דת"ד וכל זכר לרבות בעלי מומין למאי אי לאכילה הרי כבר נאמר לחם אלהיו מקדשי הקדשים יאכל אלא לחלוקה תניא אידך כל זכר לרבות בעלי מומין למאי אי לאכילה הרי כבר אמור אי לחלוקה הרי כבר אמור ויא' לחלוקה הרי כבר אמור ויא' לבעל מום מעיקרו מנין ת"ל כל זכר לרבות בעלי מומין כל זכר לרבות בעל מום למאי אי לאכילה הרי כבר אמור ויא' לחלוקה הרי מום קבוע בעל מום עובר מנין ת"ל כל זכר כלפי לייא אמר רב ששח איפוך רב אשי אמר לעולם לא תיפוך ואיצטרך סלקא דעתך אמינא כי

נגעים פ"ב מיה [ע"פ
גר"ש]

סדר שנת פ"ד

עין דעין מה שפסק
הכא כ"ש מיי' בחומש סנהדרין
דכא

סולסו טז

ג"כ לא היה קיים

ממחית לה

[מגילה יג: ע"פ]

[ג"כ לא קיימת]

ויקרא כה

אמור אלא לבעל מום
מעיקרא שיכול אין לי
כו' כ"ל ז'פ

שיטה מקובצת

[א] למרים באותה שעה
אמר אני : [ב] ישראל
ואבל אחד : יבמה :
[ג] ורא אלא חיק ליה
אני אחרתי : [ד] רבית
הותרה : [ה] ר"ל
אמר ר' חנינא בשעה
: [ו] תא כיון דאין :
דלא

ואין ז"ר רואה את הנגעים וא"ת אהרן הסגייה אהרן *קרוב הוא ואין קרוב רואה את הנגעים אלא כבוד גדול חלק לה הקב"ה למרים [ו] אותה שעה אני כהן ואני מסגייה אני חולטה ואני פוטרה קתני מידת משה זר ואין זר רואה את הנגעים אמר רב נחמן בר יצחק שאני מראות נגעים דאהרן ובניו כתובין בפרשה מתיבי *חמש שמחות היתה אלישבע יתירה על בנות ישראל ז' יבמה מלך אישה כהן גדול בנה סגן בן בנה משוח מלחמה ואחיה נשא שבט ואבילה על שני בניה קתני מידת יבמה מלך

מלך אין כ"ג לא אימא אף מלך כתנאי ויחד אף ה' במשה רבי יהושע בן קרחה אומר *כל דרון אף שבתורה נאמר בו רושם וזה לא נאמר בו רושם ר"ש בן יוחי אומר אף זה נאמר בו רושם שנאמר הלא אהרן אהרן הלוי והלא כהן הוא ה' הכי קאמר אני אמרתי אתה כהן והוא לוי עבשיו הוא כהן ואתה לוי וחכמים אומרים לא נתכחן משה אלא שבעת ימי המלואים בלבד ויש אומרים לא פסקה כהונה אלא מזרעו של משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו מאי ואומר וכי תימא [ו] לדורות הוא דכתיב ואומר משה ואהרן בכהניו וכל חרוץ אף שבתורה נאמר בו דכתיב ויציא (משה) מעם פרעה בתרי אף ולא א"ל ולא מידי אמר ר"ל סמרו ויציא ומי אמר ר"ל הכי והכתיב ונצבת לקראתו על שפת היאור ואמר ר"ל [ו] מלך הוא והסביר לו פנים ורבי יוחנן אמר רשע הוא והעניו פניך בו איפוך *א"ר ינאי לעולם תהא אימת מלכות עליך דכתיב וירדו כל עבדיך אלה אילו ואילו לדרייה לא קאמר ליה רבי יוחנן יאמר מהכא ויד' ה' היתה אל אליהו וישנם מחניו וירץ לפני אחאב אמר עולא בקש משה מלכות ולא נתנו לו דכתיב אל תקרב הלום ואין הלום אלא מלכות שנאמר מי אנכי ה' אלהים [ו] [וגו'] כי הביאתני עד הלום מתיב למחר וגו' ותע"ז רמסקא הכי הוסיב : דכתיב (שמות יג) ויקרא למשה ולהרן לילה ויחמר קומו וגו' וירץ לפני ויחמר קומו וגו' : **אחאב** - אחאב רוכב והוא רץ לפניו שיהיה אחאב יחידי ולאו אורח ארעא : **מי אנכי** - דוד אמרה : **שאני שאול דאפי' בנויה לא קאים** *כדר אלעזר אמר רבי חנינא ו' שעשה שפוסקים גדולה לאדם פוסקים לו ולורעו עד סוף כל הדורות שנאמר לא יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים לכסא וגו' ואם הגים דעתו הקב"ה משפילו שנאמר ואם אסורים בזקים ילכדון בחבלי עוני : בעלי מומין בין בעלי מומין כו' : מנא ה"מ דת"ד וכל זכר לרבות בעלי מומין למאי אי לאכילה הרי כבר נאמר לחם אלהיו מקדשי הקדשים יאכל אלא לחלוקה תניא אידך כל זכר לרבות בעלי מומין למאי אי לאכילה הרי כבר אמור אי לחלוקה הרי כבר אמור ויא' לחלוקה הרי כבר אמור ויא' לבעל מום מעיקרו מנין ת"ל כל זכר לרבות בעלי מומין כל זכר לרבות בעל מום למאי אי לאכילה הרי כבר אמור ויא' לחלוקה הרי מום קבוע בעל מום עובר מנין ת"ל כל זכר כלפי לייא אמר רב ששח איפוך רב אשי אמר לעולם לא תיפוך ואיצטרך סלקא דעתך אמינא כי

מלך אין כ"ג לא אימא אף מלך כתנאי ויחד אף ה' במשה רבי יהושע בן קרחה אומר *כל דרון אף שבתורה נאמר בו רושם וזה לא נאמר בו רושם ר"ש בן יוחי אומר אף זה נאמר בו רושם שנאמר הלא אהרן אהרן הלוי והלא כהן הוא ה' הכי קאמר אני אמרתי אתה כהן והוא לוי עבשיו הוא כהן ואתה לוי וחכמים אומרים לא נתכחן משה אלא שבעת ימי המלואים בלבד ויש אומרים לא פסקה כהונה אלא מזרעו של משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו מאי ואומר וכי תימא [ו] לדורות הוא דכתיב ואומר משה ואהרן בכהניו וכל חרוץ אף שבתורה נאמר בו דכתיב ויציא (משה) מעם פרעה בתרי אף ולא א"ל ולא מידי אמר ר"ל סמרו ויציא ומי אמר ר"ל הכי והכתיב ונצבת לקראתו על שפת היאור ואמר ר"ל [ו] מלך הוא והסביר לו פנים ורבי יוחנן אמר רשע הוא והעניו פניך בו איפוך *א"ר ינאי לעולם תהא אימת מלכות עליך דכתיב וירדו כל עבדיך אלה אילו ואילו לדרייה לא קאמר ליה רבי יוחנן יאמר מהכא ויד' ה' היתה אל אליהו וישנם מחניו וירץ לפני אחאב אמר עולא בקש משה מלכות ולא נתנו לו דכתיב אל תקרב הלום ואין הלום אלא מלכות שנאמר מי אנכי ה' אלהים [ו] [וגו'] כי הביאתני עד הלום מתיב למחר וגו' ותע"ז רמסקא הכי הוסיב : דכתיב (שמות יג) ויקרא למשה ולהרן לילה ויחמר קומו וגו' וירץ לפני ויחמר קומו וגו' : **אחאב** - אחאב רוכב והוא רץ לפניו שיהיה אחאב יחידי ולאו אורח ארעא : **מי אנכי** - דוד אמרה : **שאני שאול דאפי' בנויה לא קאים** *כדר אלעזר אמר רבי חנינא ו' שעשה שפוסקים גדולה לאדם פוסקים לו ולורעו עד סוף כל הדורות שנאמר לא יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים לכסא וגו' ואם הגים דעתו הקב"ה משפילו שנאמר ואם אסורים בזקים ילכדון בחבלי עוני : בעלי מומין בין בעלי מומין כו' : מנא ה"מ דת"ד וכל זכר לרבות בעלי מומין למאי אי לאכילה הרי כבר נאמר לחם אלהיו מקדשי הקדשים יאכל אלא לחלוקה תניא אידך כל זכר לרבות בעלי מומין למאי אי לאכילה הרי כבר אמור אי לחלוקה הרי כבר אמור ויא' לחלוקה הרי כבר אמור ויא' לבעל מום מעיקרו מנין ת"ל כל זכר לרבות בעלי מומין כל זכר לרבות בעל מום למאי אי לאכילה הרי כבר אמור ויא' לחלוקה הרי מום קבוע בעל מום עובר מנין ת"ל כל זכר כלפי לייא אמר רב ששח איפוך רב אשי אמר לעולם לא תיפוך ואיצטרך סלקא דעתך אמינא כי

אמר לי הקב"ה למשה מלך : [ו] אלהים ומי בתיי כו' : [ז] אמר רבתי בר עולא ותיבת לירוחת נפתח : [ח] היום עד עולם דמי ותיבת לירוחת נפתח : [ט] איש רואה : [י] ויציא אהרן ר"ל אלעזר ר"ל חנינא בשעה : [יא] ויחמר קומו וגו' : [יב] וירץ לפני ויחמר קומו וגו' : [יג] בוקים וילכו : [יד] רמטא דחם עליה : [טו] קרוביו ואתא חנא ברייתא דהבא : [טז] לאוחתנו שאני יטול : [יז] ולפי דרבינו למדנו : [יח] תא כיון דאין : [יט]

טבול יום פרק שנים עשר זבחים

בעל

מוס עובר מין ת"ל כל זכר - חימה דלמא אלמטרך לבעל מוס מעיקרו חד לזכילה וחד לחלוקה דחי ממד ה"ל דוקא אכילה ולא חלוקה כמו קטן דאוכל ואיט חולק וי"ל כיון דלשכתן מס ונעשה בעל מוס דאין חילוק בין אכילה לחלוקה דבסתמא ה"ה לבעל

מוס מעיקרו ו"ח"ת להכא מייחיה ליה הנך תלחא כל זכר דכתיבי במנחה ונתחא ואשם משמע דילפי מהדרי ונבי טבול יום דינא דר"ח בר' שמעון מלרך תלת קראי למנחה ישראלנותא

וחוה ושוק : **הרי** טמא בקרבנות ליבור דרתי לעבודה ואיט חולק - חימה דפריך מטמא בקרבנות ליבור שהיא בעיאל לעיל והוא מלי למפריך מכהן גדול חוקן כחן ורתי לעבודה דאין חולק דפשיטא לן לעיל בריש פירקין דלמנחה כהני : **כה** חל דמינה מחטאת שכן הורע כחי אלל כשי ועבדי - חימה אמאי לא קאמר דקאמר לעיל ומה אס דמינה מחטאת שכסם שיהא כחי כן יפה כחך מדיחי מחוה ושוק שכסם שורע כחי כן הורע כחך : **פריך** רב אחאי בכל מקום לטוה משנה דלאשכתן בריש כהנות (דף ב) פשי רב אחאי ומסוך כן היה אומר רבינו שמואל דהוא רב אחאי שגשה השאלות שהיה מרבנן כצוראי דבשר רבינא ורב אשי כע' דרוביקה הוראה וכתבו אחי כן דבריו (ל) בסוף הש"ס ומיהו כהניא דכחותאשכח רבאשי דמייירי בתריה : הניחא

[דף דכסוף]

[דף טפסות כהנות ב] [דף טפ"ט]

כי טמא מה טמא כמה דלא מהור לא אכיל אף האי נמי כמה דלא (ט) מתקן לא אכיל קא משמע לן : כל שאינו ראוי וכי : ולא והרי בעל מוס דלא ראוי לעבודה וחולק ותו הא ראוי לעבודה חולק הרי טמא בקרבנות ציבור דראוי לעבודה ואינו חולק ראוי לאכיל קאמר (ט) והרי קטן דראוי לאכילה ואינו חולק הא לא קתני השתא דאתית להכי לעולם (ג) כדקאמר מעיקרא אי משום טמא טמא לא קתני ואי משום בעל מוס דחמא רבייה : אפי' טמא בשעת זריקת דמים ומהור בשעת הקשר חלבים אינו חולק : הא מהור בשעת זריקת דמים וממא בשעת הקשר חלבים חולק מתניתין דלא כאבא שאול *דחניא אבא שאול אומר "לעולם אינו אוכל עד שיהא מהור משעת זריקה עד שעת הקשר חלבים דאמר קרא "המקריב את דם השלמים ואח"כ החלב ראפי" הקשר חלבים נמי בעי : בעי רב אשי נטמא בינתיים מהו בשעת זריקה ובשעת הקשר בעינן והאיכא או דלמא עד שיהא מהור משעת זריקה ועד שעת הקשר חלבים תיקון אמר (ז) *דבא האי דינא מרבי אלעזר ברבי שמעון גמירנא (ט) דאמר בבית הכסא

דנתה בא (ו) טבול יום ואמר תן לי מנחה ואוכל אמר לו ומה אם במקום שיפה כחך בתמאתך מחמאת ישראל מקום שהורע כחך במנחתך אינו דין שאדריך מנחת ישראל (ט) ומה אם דחיתני מחמאת ישראל שבשם שיפה כחי כן יפה כחך תרחיני (ט) ממנחה שהורע כחי כן הורע כחך דרי הוא אומר "לכהן המקריב אותה לו תהיה בא הקרב ואכול (ז) תן לי מחמאת ישראל ואוכל א"ל ומה במקום שהורע כחי במנחתי דחיתך ממנחת ישראל מקום שיפה כחי בתמאתי אינו דין שאדריך מחמאת ישראל א"ל ומה אם שדחיתני ממנחת ישראל שבשם שהורע כחך תרחיני מחמאת ישראל שבשם שיפה כחך כן יפה כחי (ט) הרי הוא אומר "הכהן המחמא אותה יאכלנה בא (ט) חמא ואכול אמר ליה תן לי מחוה ושוק ואוכל אמר ליה ומה במקום שיפה כחך בתמאתך דחיתך (י) [מחמאת ישראל] (מחוה ושוק) מקום שהורע כחך בשלמים שאין לך בהן אלא חוה ושוק אינו דין שאדריך (י) מה אם דחיתני מחמאת (י) שכן הורע כחי אצל נשי ועבדיי תרחיני מחוה ושוק שכן יפה כחי אצל נשי ועבדיי (י) הרי הוא אומר "לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה בא זרוק ואכול יצא טבול יום קוליו וחמודיו על ראשו אונן מימינו מחוסר כפרה משמאלו *פריך רב אחאי לימא ליה תן לי מבכור ואוכל משום דא"ל ומה במקום שהורע כחי בתמאת אצל נשי ועבדיי דחיתך מחמאת ישראל מקום שיפה כחי בכבוד דכוליה דילי (י) היא אינו דין שאדריך ממנו ומה אם דחיתני מחמאת שבשם שהורע כחך כן הורע כחי תרחיני מבכור שבשם שיפה כחך כן יפה כחי הרי הוא אומר "את דמס תזרוק על המזבח ואת חלבם תקטיר ובשרם יהיה לך בא זרוק ואכול ואידך פריך מי כתיב ובשרם לכהן הזורק ובשרם יהיה לך כתיב אפי' לכהן אחר והיכי עביד הכי והאמר *דבה בר בר חנה א"ר יוחנן יבבל מקום מותר להדרת חוץ ממרחץ ומבית הכסא לאונסו שאני : מתני'

במנחתי כן הורע כחך במנחתך : **טן** לי מחוה ושוק - חלק כמון ואוכל לערב : **שן הורע כחי אלל נשי ועבדיי** - אף כשחתי טוהר שאינו רשאי להאכילה להם : **לא טבול יום** - כפתי נפש : **קוליו וחמודיו** - שהיה זורק להגאלו וחומר (ט) למה דחיתני טו : **אונן מימינו כו** - שאף הם נדחים מן המקראות הללו שאין ראויין לעבודה : **פריך רב אחאי ולימא** - ולימא (ז) ר' אלעזר בר' שמעון דבאוי דינא : **לן מנכור ואוכל** - לערב חמא לו טוהר מה אס במקום כו : **אם דמס פורוק** - בכבוד כתיב בא זרוק ואכול ואת"ג דאין צבור גאלל במחלוקת שאינו ניתן לנאשי משמר אלא לכל כהן שירלה כתרומה וכפדיון הכסור מיהו תיפוק לן מינה דלא יתנו צבור אלא למי שרתי לעבודה באתה שעה : **וסיפי עביד כחי** - רבי אלעזר ברבי שמעון דלמך האי דינא צבית הכסא : **לאונסו** - שהיה שמעו שגורה בפיו ומתהרר בה על כרוה ודוגמתו שמעתי בקדושין (דף ג) : מתני'

[א] (חמא כי מוס טו) : [פרי] טמא בקרבנות ליבור - לחמן לעיל ז"ל פ"א בריש פירקין (דף ג) דאין חולק : קטן אינו חולק - דכתיב איש כחמו ודרשין יס ליה במנחות (דף ג) ובקדושין (דף ג) איש חולק אפילו בעל מוס ואין קטן חולק אפילו חס : **סא לא קטני** - כן הא ראוי לזכילה חולק דלייקא לא קתני כחן דתיקוי כך קטן לא חוק מניה הכי דהיא גופה אלמטרך ללשמועין דכל שאני ראוי איש חולק ולא כחן דיוקא טני : **כדלמרינן מעיקרא** - ראוי לעבודה : **סא לא קטני** - הא ראוי לעבודה חולק דקא לייקא וקסאי כך עלה טמא בקרבנות ליבור לא קתני לה מתניתין ואת לא יתיי מדיוקא ללשמועין היא גופה אחאי מתני' ולא לדיוקא דילה : **דלפילו סקטר חלבים נמי בעי** - שיהא ראוי להקטיר ות"ק סבר לו שהיה שוק הימין למנה אהמקריב דם השלמים קאי דלאשכתן קרא אחרניא לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה (ויקרא ז) ולא כתיב (ט) מקטיר חלבים והכא דכתיב את החלב לא לראוי אלא אלא למורה בעבודות כדדרשינן ליה בשמיטת חולין (דף קלב) רבי שמעון אומר כל כהן שאינו מורה בעבודה איש חולק בכהונה שנאמר המקריב את דם השלמים אין לי אלא זריקה מנין לרבות הקשר חלבים ת"ל ואת החלב מנין לרבות שאר כל עבודות ת"ל מצני אהרן עבודה המסורה לבני אהרן כל כהן שאינו מורה בה איש חולק בכהונה : **בעי רב אשי** - לזיבא דאבא שאול : **דנפס** - יכול אתה לדון : **בא טבול יום ואמר** - לחבירו טוהר של בית אב שלו : **טן** לי - (ז) בחלק מן המנחה של ישראל ואוכל לערב : **ז"ל** - טוהר לטבול יום כלומר כן יס לו להשיבו : **ומה אס במקום שיפה כחך בטמאתך** - דכהן המחמא מחמאת מצילו ומקריב אפילו במשמר שאינו שלו ועבודתה ועורה שלו כהן כפרק הגזול בב"ק (דף קמ) מנין לכהן שבה ומקריב קרבנותיו בכל עת ובכל שעה שירלה ת"ל ובא בכל אדם נפשו ושרת ומנין שעבודתה ועורה שלו ת"ל ואיש את קדשו לו יהיו : **דחיתך מחמאת ישראל** - דטבול יום אינו חולק בה זכתיב (ויקרא ז) הכהן המחמא אותה יאכלנה ואוקימנא לעיל (דף ג) יתלקה : **מקום שורע כחך במנחתך** - שאם התנדבת מנחה והקרבת אפילו אתה טוהר אי אתה אוכל דכתיב כל מנחת כהן כליל וגו' (ויקרא ז) אינו דין שאדריך - כל זמן שאתה ממטרך טבול יום ותיקך ראוי להקריב ממנחת ישראל : **כן יפס כחך** - בתמאתך : **לכהן המקריב אופס לו טפסה** - במנחה כתיב : **ומה במקום כו** - טוהר קמטהר ליה לטבול יום הכי שלא יחולק עמו : **שכסם שורע כחי** - אף כשחתי טוהר שאינו רשאי להאכילה להם : **לא טבול יום** - כפתי נפש : **קוליו וחמודיו** - שהיה זורק להגאלו וחומר (ט) למה דחיתני טו : **אונן מימינו כו** - שאף הם נדחים מן המקראות הללו שאין ראויין לעבודה : **פריך רב אחאי ולימא** - ולימא (ז) ר' אלעזר בר' שמעון דבאוי דינא : **לן מנכור ואוכל** - לערב חמא לו טוהר מה אס במקום כו : **אם דמס פורוק** - בכבוד כתיב בא זרוק ואכול ואת"ג דאין צבור גאלל במחלוקת שאינו ניתן לנאשי משמר אלא לכל כהן שירלה כתרומה וכפדיון הכסור מיהו תיפוק לן מינה דלא יתנו צבור אלא למי שרתי לעבודה באתה שעה : **וסיפי עביד כחי** - רבי אלעזר ברבי שמעון דלמך האי דינא צבית הכסא : **לאונסו** - שהיה שמעו שגורה בפיו ומתהרר בה על כרוה ודוגמתו שמעתי בקדושין (דף ג) : מתני'

טפסות דמנחות פ"א [דף ט"ז]

מכש"ק גרס רב

גכחות כד שכת ט"ז ק"י פ"א מדי קדושין ג'.

ז"ל שכסם שורע כחי במנחתי כן הורע כחי במנחתך ז"ל

שירי

טוהר כחי כחך א"ל הרי הוא אומר לכהן המקריב : [ז] ואכול א"ל תן : [ח] א"ל אם לאו תן : [ט] כחי א"ל הרי : [י] בא ז"ל : [יא] י"ג דחיתך מחמאת ישראל ותיבות מחוה ושוק נמחק : [יד] שאדריך מן א"ל מה : [טו] מחמאת ישראל שכן : [טז] ועבדיי א"ל הרי : [יז] דילי הוא אינו : [יח] אימא כי טמא טו פסא ותיבת הרי ל"ש : [יט] תיבת ליה נמחק : [כ] לא קתני יחאי חמא : [כא] לא קתני ליה בהריא דתיקשי כך קטן ולא תרוק : [כב] ולא לדיוקא : [כג] כתיב המקטיר החלבים והכא : [כד] לי חלק מן אה"ב נמחק : [כה] שלו כדאיתא בפ' : [כו] ואומר מה אם דחיתני ותיבת לכה נמחק : [כז] וליהני נמי ר"א : [כח] אהרן דראוי לעבודה ואינו : [כט] אשי דרוו טיף ויראה : [ל] בתוך הש"ס :

